

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Gdańsku

LGD-4101-012-08/2013
P/13/141

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Gdańsku
ul. Wały Jagiellońskie 36, 80-853 Gdańsk
T +48 58 768 36 00, F +48 58 768 36 05
lgd@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/141 – „Ochrona brzegów morskich na Półwyspie Helskim i Mierzei Wiślanej”.
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Gdańsku
Kontrolerzy	1. Rafał Malcharek, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86549 z 8 października 2013 r. i nr 88856 z 20 grudnia 2013 r. 2. Rafał Wieczorkowski, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 88829 z 21 listopada 2013 r. <p style="text-align: right;">(dowód: akta kontroli str. 1-6)</p>
Jednostka kontrolowana	Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Gdańsku, 80-769 Gdańsk, ul. Łąkowa 37/38 (dalej: „Inspektorat”).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Gdańsku (dalej: „Wojewódzki Inspektor”): od 1 stycznia 2010 r. – Grzegorz Stosik, a do 31 grudnia 2009 r. (od 11 maja 1999 r.) – Krystyna Weiler. <p style="text-align: right;">(dowód: akta kontroli str. 26 i 27)</p>

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości¹ podejmowane przez Wojewódzkiego Inspektora działania w zakresie ochrony brzegów morskich² na Półwyspie Helskim i Mierzei Wiślanej³ w latach 2011-2013 (I półrocze), a na polach kempingowych położonych na ww. terenie – w latach 2005-2013 (I półrocze).

Uzasadnienie oceny ogólnej

Pozytywną ocenę uzasadnia w szczególności przeprowadzanie – pomimo niedoborów kadrowych i konieczności realizacji szeregu innych zadań, w tym doraźnych kontroli tematycznych zleczanych co roku przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (dalej: „GINB”) – przez Wojewódzkiego Inspektora z własnej inicjatywy lub w związku z wpływającymi od innych organów zawiadomieniami kontroli obiektów budowlanych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego, w tym obejmujących legalność zabudowy wszystkich stwierdzonych obiektów budowlanych na czterech polach kempingowych położonych na tym terenie, dokonywanie weryfikacji legalności budowy wszystkich obiektów budowlanych, których istnienie wykazały ww. kontrole oraz prawidłowe prowadzenie postępowań administracyjnych w ww. zakresie.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Przepisy nie definiują wprost terminu „brzeg morski”, ale określają go przez ustalenie linii podstawowej morza terytorialnego i pasa nadbrzeżnego. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 934 ze zm.) linię podstawową morza terytorialnego stanowi linia najniższego stanu wody wzdłuż wybrzeża lub zewnętrzna granica morskich wód wewnętrznych. Natomiast przepis art. 36 ust 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy określa, że pasem nadbrzeżnym jest obszar lądowy przyległy do brzegu morskiego, w skład którego wchodzi m.in. pas techniczny stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu; jest on obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska. W niniejszej kontroli jako brzeg morski przyjęto linię brzegową oraz obszary lądowy (pas techniczny z wyłączeniem morskich portów i przystani) i morski bezpośrednio do niej przyległe.

³ Przyjęto, że Półwysep Helski obejmuje obszar mierzony od strony otwartego morza od nasady Półwyspu (na wysokości miasta Władysławowo) do 71,5 km wybrzeża (od strony Zatoki Puckiej), a Mierzeja Wiśłana – obszar mierzony od strony Zatoki Gdańskiej: od wschodniej granicy Państwa do 30 km wybrzeża, a od strony Zalewu Wiślanego: od 70 km wybrzeża (tj. od nasady Mierzei na wysokości miejscowości Kały Rybackie) do granicy wschodniej Państwa, na podstawie danych dotyczących kilometrażu wybrzeża Urzędu Morskiego w Gdyni (dalej: „Urząd”), podanych na stronie internetowej Urzędu (<http://www.umgdy.gov.pl/pium/jednostka?menuId=7972&kodJednostki=1n7snjask2.kmw0qfask1&id=31941>).

Stwierdzone nieprawidłowości polegały na:

- podejmowaniu w badanym okresie, w związku z uzyskiwanymi informacjami o nadsypywaniu plaż na terenie pól kempingowych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego, działań nadzorczych opartych na błędnej kwalifikacji tych czynności jako nie mających charakteru robót budowlanych, co w konsekwencji spowodowało, że ww. działania okazały się nieskuteczne;
- niewszczęciu postępowań administracyjnych dotyczących legalności budowy trzech obiektów budowlanych przez ponad 25 miesięcy (od ustalenia okresu ich powstania i danych inwestorów), mimo nieposiadania informacji o istnieniu dokumentacji potwierdzającej legalność ich budowy;
- trwającej 22 miesiące przerwie w podejmowaniu czynności w odniesieniu do dziewięciu obiektów budowlanych, w stosunku do których Inspektorat nie posiadał informacji o istnieniu dokumentacji potwierdzającej legalność ich budowy oraz danych niezbędnych do wszczęcia postępowań administracyjnych;
- przekroczeniu o 11 miesięcy w jednym postępowaniu administracyjnym z zakresu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane⁴ (dalej: „Prawo budowlane”), dotyczącym terenu pasa technicznego Półwyspu Helskiego, dwumiesięcznego terminu załatwienia sprawy, określonego w przepisach art. 35 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego⁵ (dalej: „KPA”);
- niewywiązaniu się w żadnym z ośmiu objętych badaniem postępowań administracyjnych w ww. sprawach z wynikającego z przepisów art. 36 KPA obowiązku zawiadomienia stron o niezakończonym w terminie z podaniem przyczyn zwłoki i nowego terminu jej załatwienia.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Nadzór nad przestrzeganiem i stosowaniem przepisów prawa budowlanego na obszarze pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej

1.1. Kontrole brzegów morskich

Opis stanu faktycznego

1.1.1. W latach 2011-2013 (I półrocze) upoważnieni pracownicy Inspektoratu przeprowadzili na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej osiem kontroli 133 obiektów budowlanych (w tym pięć doraźnych kontroli 130 obiektów na polach kempingowych Półwyspu Helskiego), z tego:

- w 2011 r.: jedną kontrolę (na wniosek inwestora – przed udzieleniem pozwolenia na użytkowanie budowli hydrotechnicznej, służącej ochronie brzegu morskiego);
- w 2012 r.: jedną kontrolę (z własnej inicjatywy – w zakresie sprawdzenia wykonania określonego decyzją Wojewódzkiego Inspektora obowiązku rozbiórki 28 tzw. domków holenderskich na polu kempingowym);
- w I półroczu 2013 r.: sześć kontroli, z tego po jednej: budowy umocnienia brzegu (z własnej inicjatywy), budowy obiektu sportowo-wypoczynkowego (z własnej inicjatywy) i legalności budowy pomostu i umocnienia brzegu na polu kempingowym (w wyniku zawiadomienia Regionalnego Dyrektora Ochrony

⁴ Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.

⁵ Dz. U. z 2013 r. poz. 267.

Środowiska w Gdańsku – dalej: „RDOŚ”⁶) oraz trzy – legalności zabudowy wszystkich obiektów budowlanych (łącznie 100 obiektów) na dwóch polach kempingowych na Półwyspie Helskim (z własnej inicjatywy).

W wyniku przeprowadzenia:

- czterech z ww. kontroli (w I półroczu 2013 r.), obejmujących legalność zabudowy, stwierdzono na dwóch polach kempingowych 86 obiektów budowlanych, wybudowanych bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia budowy, o którym mowa w art. 30 Prawa budowlanego (dalej: „zgłoszenie budowy”);
- pozostałych czterech z ww. kontroli nieprawidłowości nie stwierdzono.
(dowód: akta kontroli str. 59-66, 81-89, 108-146, 306, 356-364, 379-398, 454-468)

1.1.2. W latach 2005-2010 upoważnieni pracownicy Inspektoratu przeprowadzili na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej 11 kontroli (wszystkie doraźne – sześć z własnej inicjatywy i pięć w wyniku zawiadomień innych organów, w tym czterech dotyczących prowadzonych robót ziemnych⁷) czterech pól kempingowych⁸ (na Półwyspie Helskim), obejmujących legalność zabudowy, w tym prowadzonych robót budowlanych i wybudowania 58 obiektów budowlanych związanych z prowadzoną działalnością turystyczną (cztery kontrole obejmowały legalność zabudowy wszystkich obiektów budowlanych na polach kempingowych, w tym dwóch, kompleksowo skontrolowanych następnie w I półroczu 2013 r.).

W wyniku przeprowadzenia:

- ośmiu z ww. kontroli (dwóch w 2007 r., jednej w 2008 r., trzech w 2009 r. i dwóch w 2010 r.) stwierdzono m.in. na czterech polach kempingowych 50 obiektów budowlanych, wybudowanych bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia budowy oraz prowadzenie na jednym polu robót budowlanych bez wymaganego zgłoszenia budowy.

Nieprawidłowości te stwierdzono m.in. w wyniku czterech z ww. kontroli, przeprowadzonych w związku z zawiadomieniami innych organów dotyczącymi prowadzonych robót ziemnych, przy czym w odniesieniu do tych robót Wojewódzki Inspektor stwierdził, że:

- w trzech przypadkach nie były one robotami budowlanymi, gdyż nie były związane z obiektami budowlanymi (prace polegały na nadsypywaniu plaż, nawożeniu i rozplantowaniu ziemi wzdłuż linii brzegowej);
 - w jednym przypadku były robotami budowlanymi związanymi z udzielonym pozwoleniem na budowę zespołu obiektów;
- pozostałych trzech z ww. kontroli nieprawidłowości nie stwierdzono.
(dowód: akta kontroli str. 90-99, 142-149, 386-391, 418-498)

⁶ W latach 2011-2013 (I półrocze) do Inspektoratu wpłynęły cztery zawiadomienia innych organów (dwa – RDOŚ i po jednym – Urzędu Miasta we Władysławowie i GINB) oraz jedno Dyrektora Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych, dotyczące działań na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej. Do 30 czerwca 2013 r.: w wyniku jednego z ww. zawiadomień (złożonego przez RDOŚ) Wojewódzki Inspektor przeprowadził kontrolę, a pozostałych przypadkach udzielił odpowiedzi składającym zawiadomienia (ponadto w wyniku zawiadomienia Dyrektora Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych przeprowadzono kontrolę w II półroczu 2013 r.).

⁷ Ww. kontrole przeprowadzono w wyniku dziewięciu (tj. wszystkich – według stanu kwerendy archiwum Inspektoratu na 20 stycznia 2014 r.) zawiadomień innych organów, które wpłynęły do Inspektoratu w latach 2005-2010, dotyczących działań na polach kempingowych, położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego, z tego: pięciu zawiadomień RDOŚ, dwóch – Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, jednego – Wojewódzkiej Rady Ochrony Przyrody w Gdańsku i jednego – Dyrektora Urzędu.

⁸ Według stanu kwerendy archiwum Inspektoratu na 20 stycznia 2014 r.: w 2007 r. przeprowadzono trzy ww. kontrole (jedną z własnej inicjatywy i dwie w wyniku zawiadomień innych organów), w 2008 r. – jedną kontrolę (z własnej inicjatywy), w 2009 r. – trzy kontrole (w wyniku zawiadomień innych organów) i w 2010 r. – cztery kontrole (z własnej inicjatywy).

1.1.3. Wszystkie opisane w punktach 1.1.1 i 1.1.2 wystąpienia pokontrolnego kontrole na polach kempingowych (11 w latach 2005-2010 i pięć w latach 2011-2013 – I półrocze) były kontrolami doraźnymi, przy czym kontrole legalności zabudowy wszystkich obiektów budowlanych przeprowadzono na czterech polach kempingowych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego.

(dowód: akta kontroli str. 59-66, 81-99, 108-120, 268-282, 306, 361-391, 424-498)

Przeprowadzone w trakcie kontroli NIK badanie legalności wybranej zabudowy na dobranych według osądu kontrolera ośmiu działkach⁹, położonych w pięciu gminach na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej, wykazało:

- 15 obiektów budowlanych¹⁰, wybudowanych bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia budowy, a Dyrektor Urzędu nie wydawał decyzji zwalniających z zakazu wykonywania robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią i nie uzgadniał decyzji o pozwoleniu na budowę;
- niedokonanie rozbiórki trzech tymczasowych obiektów budowlanych po okresie, na który zostały zgłoszone¹¹.

(dowód: akta kontroli str. 157-294, 297-355)

Z wyjaśnień Wojewódzkiego Inspektora wynika m.in., że:

- z powodu konieczności: zapewnienia wykonywania wszystkich zadań, wynikających z Prawa budowlanego, przyjęcia w latach 2011-2012 (zgodnie z zaleceniami GINB i realizowanymi inwestycjami na terenie województwa) priorytetu w zakresie infrastruktury drogowo-mostowej oraz realizacji doraźnych kontroli tematycznych, zleczanych co roku przez GINB¹² kontrole na polach kempingowych prowadzono, gdy pozwalało na to obłożenie sprawami w Wydziale Inspekcji i Kontroli Inspektoratu (dalej: „WIK”) – działania na szeroką skalę na tych polach nie były możliwe, gdyż wymagałyby stałego zaangażowania wieloosobowego zespołu doświadczonych inspektorów;
- napływające informacje i ustalenia postępowań administracyjnych wskazują, że skala samowoli budowlanych na polach kempingowych na Półwyspie Helskim uzasadnia podejmowanie planowych, metodycznych, sukcesywnych w miarę możliwości, kompleksowych kontroli legalności całej zabudowy tych pól, jednak Inspektorat z powodu niedoborów kadrowych – w WIK w latach 2011-2013 (I półrocze) zatrudnionych było siedmiu pracowników: Naczelnik Wydziału i sześciu inspektorów, w tym jeden zajmujący się wyłącznie przyjmowaniem

⁹ Badaniem objęto wybraną zabudowę na działkach nr: 87/29 obręb Krynica Morska, 49/10, 49/13/, 49/14 i 50 obręb Władysławowo, 10/19 obręb Jastarnia, 568/5 obręb Hel i 410/2 obręb Sztutowo.

¹⁰ Dwa tymczasowe obiekty budowlane o wymiarach 5,58 m x 3,58 m i o wymiarach 2,26 m x 2,25 m konstrukcji drewnianej z dachami dwuspadowymi, niertwale związane z gruntem na działce nr 410/2 obręb Sztutowo, jeden obiekt budowlany: garaż (magazyn) o wymiarach 5,00 m x 3,00 m, konstrukcji metalowej, posadowiony na betonowym podłożu (wylewka betonowa) na działce nr 87/29 obręb Krynica Morska, 12 obiektów budowlanych: dwa tymczasowe na boczach betonowych w rogu pola kempingowego (od strony zachodniej) w kształcie litery L, z tego: pierwszy od końca posesji o wymiarach po obrzysie: 17,10 m x 10,10 m + 2,75 m x 8,15 m i drugi o wymiarach po obrzysie: 7,58 m x 16,36 m + 7,57 m x 4,15 m + 1,02 m x 8,82 m z tarasem od strony brzegu o wymiarach 0,97 m x 6,10 m + 12,21 m x 1,47 m, jeden tymczasowy o konstrukcji drewnianej, dach dwuspadowy z poszyciem z blachodachówki o wymiarach 8,10 m x 5,03 m, usytuowany naprzeciwko wjazdu na pole kempingowe („Sklep”), wiata z dachem wielospadowym ze ścianami ze szkła o wymiarach 8,66 m x 11,15 m (ogródek piwny przed budynkiem „Karczmy”), osiem tzw. domków holenderskich usytuowanych równoległe do linii brzegu przy ogrodzeniu kempingu (strona zachodnia), typu „Willerby”, każdy o wymiarach 3,08 m x 8,80 m – na działkach nr 49/10, 49/13, 49/14, 50 obręb Władysławowo, na których jest usytuowane pole kempingowe.

¹¹ Jeden obiekt tymczasowy: drewniana konstrukcja z krawędziaków o wymiarach 14,77 m x 5,46 m, usytuowana przed frontem budynku na działce nr 410/2 obręb Sztutowo (termin rozbiórki: 9 września 2010 r.) oraz dwa obiekty tymczasowe: wiata na sprzęt windsurfingowy drewniana z dachem jednospadowym i pawilon handlowy o konstrukcji drewnianej, przykryty dwuspadowym dachem na działce nr 10/19 obręb Jastarnia (terminy rozbiórki: 28 września 2013).

¹² GINB zlecił Wojewódzkiemu Inspektorowi do wykonania: – w 2011 r.: kontrole utrzymania obiektów socjalnych, stadionów, placów zabaw i innych miejsc rekreacji dla dzieci i młodzieży, utrzymania i użytkowania szpitali psychiatrycznych i oddziałów psychiatrycznych oraz kontrole realizacji procedur dotyczących kompleksów Orliki; – w 2012 r.: kontrole utrzymania mostów i wiaduktów w ciągach dróg krajowych i wojewódzkich, centrów pobytowych UEFA, obiektów socjalnych i dla bezdomnych, ferm zwierząt futerkowych i stacji paliw, utrzymania i użytkowania szpitali psychiatrycznych, kontrole hal firmy P., kontrole stref kibica i obiektów związanych z EURO 2012; – w 2013 r.: kontrole utrzymania sieci gazowych wysokiego ciśnienia, konstrukcji bramownic w ciągach dróg krajowych i autostrad oraz specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych.

zgłoszeń rozpoczęcia budów i obsady funkcyjnej na budowach – nie posiadał i nie posiada zasobów, pozwalających na prowadzenie takich kontroli na wielu polach kempingowych równocześnie (w przeprowadzonych w 2013 r. kompleksowych kontrolach trzech pól weryfikacji podlegało 130 obiektów budowlanych, a pola te nie były największe, jeśli chodzi o gęstość zabudowy).

(dowód: akta kontroli str. 268-282, 297-315)

W piśmie do Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego z 15 kwietnia 2013 r., przekazującym do rozpatrzenia skargę na nienależyte wykonywanie zadań przez Wojewódzkiego Inspektora w zakresie badania legalności zabudowy na terenie Półwyspu Helskiego (opisaną w punkcie 2 wystąpienia), Wojewódzki Inspektor wskazał ponadto na konieczność powołania stałego zespołu kontrolnego obsługującego teren Półwyspu Helskiego, informując, że kilkakrotnie występował do Wojewody Pomorskiego o przyznanie stosownych środków finansowych na utworzenie takiego zespołu, jednak wnioski nie zostały rozpatrzone pozytywnie.

(dowód: akta kontroli str. 142-149)

Ustalona
nieprawidłowość

W ocenie NIK działania nadzorcze Wojewódzkiego Inspektora, podejmowane w badanym okresie w związku z uzyskiwanymi informacjami o nadsypywaniu plaż na terenie pól kempingowych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego były oparte na błędnej kwalifikacji tych czynności, a w konsekwencji okazały się nieskuteczne.

W otrzymanym przez Wojewódzkiego Inspektora 26 lutego 2007 r. piśmie z 12 lutego 2007 r., skierowanym do Wojewody Pomorskiego, Wojewódzka Rada Ochrony Przyrody w Gdańsku wskazała m.in. na dokonywanie na coraz większą skalę zmian linii brzegowej Zalewu Puckiego, prawdopodobnie nieformalne powiększanie terenów kempingów kosztem zniszczenia trzcinowisk oraz sztuczne formowanie (w obrębie kempingów i poza ich granicami) linii brzegowej Półwyspu przy użyciu piasku pochodzącego z dna Zalewu i z dna morza, a także dowożonego czarnoziemiu i gliny.

(dowód: akta kontroli str. 431-435)

W wyniku przeprowadzenia, w związku z zawiadomieniami Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku z 24 września 2007 r. (o nawożeniu materiału ziemnego i podnoszeniu rzędnej terenu na polu kempingowym K.) i RDOŚ z 8 maja 2009 r. (o pracach budowlanych na polu M. i m.in. o nadbudowie brzegu obcym materiałem ziemnym na polu S.) w dniach, odpowiednio: 11 października 2007 r., 15 czerwca 2009 r. i 26 czerwca 2009 r. kontroli na trzech polach kempingowych na terenie Półwyspu Helskiego Wojewódzki Inspektor stwierdził, że prowadzono tam roboty, polegające na:

- nawożeniu i rozplantowaniu wzdłuż całej linii brzegowej za zgodą Urzędu ziemi w celu odtworzenia prawnie ustalonej linii brzegowej (pole kempingowe K.);
 - wykonaniu, według oświadczenia przedstawiciela Urzędu, przed rozpoczęciem kontroli za wiedzą i zgodą tego Urzędu niwelacji terenu (pole kempingowe M.);
 - dowiezieniu i rozplantowaniu, według oświadczenia właściciela, przed rozpoczęciem kontroli około 10 wywrotek piasku (pole kempingowe S.);
- oraz że ww. roboty nie miały charakteru robót budowlanych, gdyż nie były związane z budową konkretnego obiektu budowlanego.

(dowód: akta kontroli str. 90-99, 386-391, 424-427, 441-453, 469-480, 488-498)

Podobne stanowisko (że działania polegające na usypywaniu ziemi, ewentualnie gruzu, zasypywaniu brzegu morskiego nie podlegają kompetencjom organu nadzoru budowlanego) Wojewódzki Inspektor zajął w odpowiedzi z 17 sierpnia 2012 r. na zawiadomienie Urzędu Miasta we Władysławowie z 19 lipca 2012 r., przekazujące do Inspektoratu – w celu podjęcia stosownych działań – wnioski

RDOŚ z 6 lipca 2012 r., w którym zawarto m.in. informację o „świeżo usypanym wale piaszczystym z refulatu morskiego, wyłożonym suchymi gałęziami” wzdłuż brzegu na odcinku 1/3 długości pola kempingowego K.

(dowód: akta kontroli str. 268-283)

Tymczasem ze sporządzonych na zlecenie Prokuratury Rejonowej w Gdańsku:

- opinii geologicznych z lipca 2012 r. określających skład i okres naniesienia warstw gruntu na plażach sześciu pól kempingowych, położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego (w tym trzech opisanych wyżej), wynika m.in. istnienie na tych polach sztucznych plaż, zbudowanych w okresie co najmniej ostatnich kilkunastu lat (w przypadku pól: K. i S. – co najmniej 19 lat, a pola M. – co najmniej kilkunastu lat) z nasypów złożonych z gruntów pochodzących z refulacji dna morskiego oraz z materiału pochodzącego z dowozu, a także przesunięcie linii brzegowej w stronę zatoki na odległość od jednego do 60 metrów (w przypadku pól: K. – od jednego do 25 metrów, S. – od 37 do 49 metrów, M. – do 1,5 metra);
- opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa z 29 marca 2013 r. wynika, że w latach 2006-2011 na sześciu (w tym m.in. na trzech opisanych wyżej) polach kempingowych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego wykonano – za pomocą maszyn budowlanych i transportu samochodowego – roboty budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego, polegające na powiększaniu obszarów plaż przez nawożenie i rozplantowywanie materiału ziemnego, a także podniesienie rzędnej terenu. W wyniku tych robót utworzono obiekty budowlane (nasypy) podlegające regulacjom Prawa budowlanego. Wykonanie takich robót wymagałoby pozwolenia na budowę, jednak w ww. przypadkach jego uzyskanie nie było możliwe, ponieważ inwestorzy nie posiadali prawa do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, a wykonane roboty spowodowały niedopuszczalną ingerencję w środowisko (jak wynika z przywołanych w opiniach ustaleń postępowań administracyjnych RDOŚ m.in. zniszczono chronione siedliska przyrodnicze w obszarze NATURA 2000). Wykonane nasypy podlegają zatem rozbiórce.

(dowód: akta kontroli str. 504-916)

Z wyjaśnień Wojewódzkiego Inspektora wynika m.in., że w sprawach dotyczących podnoszenia pierwotnych rzędnych oraz powiększania terenu plaż właściwe są regulacje ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody¹³, ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie¹⁴ i ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach¹⁵, a nie Prawa budowlanego, gdyż:

- działania w postaci nasypywania ziemi, piasku i innych materiałów sypkich w celu podwyższenia rzędnych i powiększania terenu oraz plaż użytkowanych przez posiadaczy pól kempingowych nie są robotami budowlanymi w rozumieniu Prawa budowlanego – kwestie te uregulowane są ugruntowanym orzecznictwem sądowo-administracyjnym (wyroki WSA w Gliwicach z 25 kwietnia 2008 r., sygn. akt II SA/GL 637/07 i z 10 lipca 2008 r., sygn. akt II SA/GL 1013/07 oraz WSA w Krakowie z 29 maja 2009 r. sygn. akt II SA/Kr 564/09);
- tak wykonane prace ziemne nie stanowią budowli ziemnej (wyrok WSA w Rzeszowie z 16 stycznia 2008 r., sygn. akt II SA/Rz 731/07);
- o powyższej kwalifikacji przesądzają przepisy: art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle

¹³ Dz. U. z 2013 r., poz. 627 ze zm.

¹⁴ Dz. U. z 2014 r., poz. 210.

¹⁵ Dz. U. z 2013 r., poz. 21 ze zm.

hydrotechniczne i ich usytuowanie¹⁶ oraz § 2 pkt 6 i § 3 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie¹⁷.

(dowód: akta kontroli str. 268-282, 416-417, 499-503)

Zdaniem NIK, proces polegający na przemieszczeniu materiału ziemnego, jego rozplantowaniu i uformowaniu nasypu, prowadzący nie tylko do podwyższenia rzędnej terenu ale i zwiększenia powierzchni terenu, co w konsekwencji doprowadza do nadbudowy w stosunku do naturalnej linii brzegowej, wyczerpuje definicję robót budowlanych. Zgodnie z art. 3 pkt 7 Prawa budowlanego przez „roboty budowlane” należy rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego. Natomiast przez „budowę” należy rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę i nadbudowę obiektu budowlanego (art. 3 pkt 6 Prawa budowlanego). Przy czym, „obiektem budowlanym”, zgodnie z art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego, jest m.in. „budowla”, a więc każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury. Z konstrukcji definicji „budowli” wynika, że skoro ustawodawca, wymieniając przykładowe budowle (w tym budowle ziemne), posłużył się zwrotem „jak”, to tym samym uznał, że nie jest to katalog zamknięty i przyjął, że są to także obiekty podobne do wymienionych w art. 3 pkt 3 (a więc i będący budowlą ziemną nasyp).

Należy również wskazać, że przywołane przez Wojewódzkiego Inspektora wyroki WSA dotyczyły konkretnych działań. Żadne z nich nie były jednak tożsame z zdarzeniami, których dotyczyły ww. opinie geologiczne i opinie biegłego sądowego z zakresu budownictwa. Nie można również uznać, że kwestie te uregulowane są ugruntowanym orzecznictwem sądowo-administracyjnym. Orzecznictwo w tym zakresie, jak już wyżej wskazano, odnosi się do konkretnych przypadków i nie jest jednolite, a przedstawione wyżej stanowisko NIK znajduje potwierdzenie przykładowo w wyroku WSA w Gliwicach z 10 lipca 2008 r., sygn. akt II SA/GI/55/08, w którym Sąd orzekł, że wykonane roboty polegające na nawiezieniu ziemi i kamieni z innych działek w celu zmiany niekorzystnego ukształtowania terenu i powiększenia części płaskiej stanowiły budowę budowli ziemnej. Chodziło bowiem o celowe działania, polegające na przemieszczeniu mas ziemnych przy użyciu zmechanizowanego sprzętu budowlanego. Proces ten ukierunkowany był na osiągnięcie konkretnego celu – powiększenie części płaskiej działek. Tymczasem nasyp ziemny, zrealizowany w określonym celu, stanowi całość techniczno-użytkową o określonej konstrukcji i funkcji użytkowej, nawet jeżeli nie ma dodatkowych instalacji czy urządzeń.

1.2. Postępowania administracyjne

Opis stanu
faktycznego

Legalność wszystkich obiektów budowlanych, których istnienie wykazały opisane w punkcie 1.1.1 kontrole, została w Inspektoracie objęta weryfikacją w celu ustalenia zasadności wszczęcia postępowań administracyjnych.

(dowód: akta kontroli str. 361-370, 379-385)

Badanie działań podejmowanych w Inspektoracie w związku ze stwierdzeniem istnienia 25 obiektów budowlanych na wybranym według osądu kontrolera polu kempingowym („M(...)), objętym przeprowadzonymi do 30 czerwca 2013 r. kontrolami (kontrolę przeprowadzono: 4 czerwca 2009 r., 18 czerwca 2010 r., 26 marca 2013 r. i 18 czerwca 2013 r.), wykazało m.in., że:

¹⁶ Dz. U. Nr 86, poz. 579.

¹⁷ Dz. U. Nr 101, poz. 645.

- Inspektorat potwierdził legalność budowy trzech obiektów, nie posiadał natomiast informacji o istnieniu dokumentacji potwierdzającej legalność budowy pozostałych 22 obiektów;
- w odniesieniu do czterech z ww. 22 obiektów wszczęto (21 sierpnia 2013 r.) postępowania administracyjne dotyczące legalności ich budowy (wobec nieustalenia inwestorów postępowanie wszczęto w stosunku do właściciela terenu – gminy);
- w odniesieniu do pozostałych 18 obiektów budowlanych: w przypadku 15 obiektów Wojewódzkiemu Inspektorowi nie udało się ustalić danych niezbędnych do wszczęcia postępowań administracyjnych (danych inwestora i okresu powstania obiektów), dotyczących legalności ich budowy (w wyniku kolejnych kontroli stwierdzono rozbiórkę ośmiu z ww. obiektów, z tego dwóch w kontroli przeprowadzonej 26 marca 2013 r., a sześciu – 18 czerwca 2013 r.), natomiast, mimo ustalenia ww. danych w przypadku pozostałych trzech obiektów, nie wszczęto postępowań administracyjnych dotyczących legalności ich budowy;
- o wybudowaniu bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia budowy wszystkich ww. 22 obiektów, tj. zaistnieniu okoliczności wskazujących na popełnienie czynów określonych w przepisach art. 90 Prawa budowlanego, Wojewódzki Inspektor 22 sierpnia 2013 r. zawiadomił Prokuraturę Rejonową w Pucku, a 21 listopada 2013 r. wniósł zażalenie na (zatwierdzone 6 listopada 2013 r. przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pucku) postanowienie z 31 października 2013 r. o umorzeniu, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego, dochodzenia w ww. sprawie przez Komendę Powiatową Policji w Pucku.
(dowód: akta kontroli str. 78-80, 124-140, 297-322, 371-374, 399-414)

W latach 2011-2013 (I półrocze) w Inspektoracie:

- prowadzono dziesięć postępowań administracyjnych w sprawach z zakresu Prawa budowlanego, obejmujących teren pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej, z tego:
 - pięć (cztery wszczęte w 2011 r.¹⁸ i jedno w 2012 r.¹⁹) dotyczących budowy obiektów budowlanych niezgodnie z przepisami (art. 37 ustawy z dnia 24 października 1974 r. – Prawo budowlane²⁰);
 - dwa (wszczęte przed 2011 r.)²¹ dotyczące budowy obiektów budowlanych bez wymaganego pozwolenia (art. 48 Prawa budowlanego);
 - jedno (wszczęte 28 czerwca 2013 r.)²² dotyczące budowy obiektów budowlanych bez wymaganego zgłoszenia (art. 49b ww. ustawy);
 - dwa (wszczęte przed 2011 r.) dotyczące rozbudowy²³ i budowy²⁴ (zawieszona w badanym okresie) budynków w sposób istotnie odbiegający od ustaleń i warunków pozwolenia na budowę (art. 51 ww. ustawy);
- dwa z ww. postępowań zakończono decyzjami Wojewódzkiego Inspektora:
 - z 12 grudnia 2011 r. nakazującą, na podstawie art. 48 Prawa budowlanego, rozbiórkę 28 tzw. domków holenderskich²⁵;
 - z 17 stycznia 2012 r. zatwierdzającą, na podstawie art. 51 ust. 4 Prawa budowlanego, projekt budowlany zamienny wskazanego w niej budynku

¹⁸ Nr WIK.777.10.12.11.TA, WIK.777.10.13.11.TA, WIK.777.10.14.11.TA i WIK.777.10.12.15.TA.

¹⁹ Nr WIK.777.10.24.12.TA.

²⁰ Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 229 ze zm.

²¹ Nr WIK/TA/7141/13/09 i nr WIK/TA/7141/14/09.

²² Nr WIK.771.10.26.2013.LM.

²³ Nr WIK/TA/7141/7/08.

²⁴ Nr WIK/TA/7141/3/07, wszczęte 24 kwietnia 2007 r.

²⁵ Postępowanie Nr WIK/TA/7141/13/09.

i nakładającą obowiązek uzyskania decyzji o pozwoleniu na jego użytkowanie oraz odmawiającą zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego innego budynku²⁶;

na terenie jednego z pól kempingowych na Półwyspie Helskim. Decyzje zostały utrzymane w mocy przez GINB i stały się prawomocne (obiekty objęte pierwszą z ww. decyzji inwestor dobrowolnie rozebrał, a Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną na wyrok WSA w sprawie drugiej z ww. decyzji – akta sprawy z ww. wyrokami wpłynęły do Inspektoratu 14 października 2013 r.);

- żadna decyzja Wojewódzkiego Inspektora dotycząca terenu pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej nie została uchylona, nie stwierdzono jej nieważności lub wydania z naruszeniem prawa.

Badanie terminowości prowadzenia ośmiu z ww. postępowań (z wyłączeniem wszczętego w 2013 r. oraz zawieszono w badanym okresie) wykazało, że:

- postępowania trwały od ponad siedmiu do ponad 45 miesięcy, jednak po uwzględnieniu terminów i okresów przewidzianych przepisami art. 35 § 5 KPA dwumiesięczny termin załatwienia sprawy, określony w art. 35 § 3 tej ustawy przekroczone w jednym przypadku²⁷;
- w żadnym z ww. postępowań nie zawiadamiano stron o niezakończonym w terminie określonym przepisami art. 35 KPA.

(dowód: akta kontroli str. 282, 295-315, 317, 359-378, 428, 446-448)

Ustalone
nieprawidłowości

1. Badanie działań podejmowanych w Inspektoracie w związku ze stwierdzeniem istnienia 25 obiektów budowlanych na wybranym według osądu kontrolera polu kempingowym („M(...)”), objętym przeprowadzonymi do 30 czerwca 2013 r. kontrolami, wykazało że w Inspektoracie:

- nie wszczęto postępowań administracyjnych dotyczących legalności budowy trzech obiektów (w stosunku do których Inspektorat nie posiadał informacji o istnieniu dokumentacji potwierdzającej legalność ich budowy), mimo ustalenia okresu ich powstania i danych inwestorów (co wynika z pisma Inspektoratu z 16 lutego 2011 r.). Wprawdzie obiekty te zostały rozebrane, ale Wojewódzki Inspektor dowiedział się o tym dopiero w wyniku kontroli przeprowadzonej 26 marca 2013 r., tj. po 25 miesiącach od ustalenia danych umożliwiających wszczęcie takiego postępowania;
- przez 22 miesiące (od 12 maja 2011 r. do 12 marca 2013 r.) nie podejmowano jakichkolwiek czynności w odniesieniu do dziewięciu obiektów, w stosunku do których Inspektorat nie posiadał informacji o istnieniu dokumentacji potwierdzającej legalność ich budowy oraz danych niezbędnych do wszczęcia postępowań administracyjnych (danych inwestora i okresu powstania obiektów).

(dowód: akta kontroli str. 78-80, 297-315, 371-374, 399-414)

Z wyjaśnień Wojewódzkiego Inspektora wynika, że brak działań w ww. zakresie był spowodowany głównie długotrwałą nieobecnością pracownika prowadzącego te sprawy i niemożnością przekazania ich – w związku z ich skomplikowaniem i stałymi brakami kadrowymi – innemu pracownikowi Inspektoratu. Ponadto, zdaniem Wojewódzkiego Inspektora, rozpatrywanie przyczyn nieszczęścia ww. postępowań administracyjnych, dotyczących legalności budowy trzech obiektów jest bezprzedmiotowe, gdyż zostały one rozebrane wskutek czynności kontrolnych.

(dowód: akta kontroli str. 268-282, 297-315)

Zdaniem NIK niedobory kadrowe Inspektoratu nie mogą uzasadniać tak długiego okresu niepodejmowania działań w sytuacji, w której Inspektorat stwierdził istnienie obiektów, co do których nie posiadał informacji o istnieniu dokumentacji

²⁶ Postępowanie Nr WIK/TA/7141/7/08.

²⁷ Postępowanie Nr WIK/TA/7141/7/08.

potwierdzającej legalność ich budowy. Ponadto fakt, że ww. trzy obiekty zostały rozebrane nie może usprawiedliwiać niewszczęcia przez 25 miesięcy przez organ nadzoru budowlanego postępowań administracyjnych, dotyczących legalności ich budowy.

2. Badanie terminowości prowadzenia ośmiu postępowań administracyjnych w sprawach z zakresu Prawa budowlanego, obejmujących teren pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej, prowadzonych w Inspektoracie w latach 2011-2013 (I półrocze) wykazało, że:

- w jednym postępowaniu²⁸ przekroczono dwumiesięczny termin na załatwienie sprawy, określony w art. 35 § 3 KPA. Uwzględniając terminy przewidziane w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień powstałych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu opóźnienie w załatwieniu sprawy wyniosło 11 miesięcy;
- w żadnym z ww. postępowań nie wywiązano się z określonego w art. 36 KPA obowiązku zawiadomienia stron o niezakończonym w terminie postępowaniu z podaniem przyczyn zwłoki i nowego terminu jej załatwienia.

Z wyjaśnień Wojewódzkiego Inspektora wynika, że:

- opóźnienie w załatwieniu sprawy spowodowane było nieobecnością pracownika i brakami kadrowymi, które nie pozwoliły na jej przekazanie innym inspektorom WIK;
- nie informowano stron o niezakończonym w terminie postępowaniu z podaniem przyczyn zwłoki i nowego terminu jej załatwienia, ponieważ termin określony przepisem art. 36 KPA jest terminem instrukcyjnym, a nie terminem zawitym, co oznacza, że w przypadku spraw rozpatrywanych w oparciu o przepisy innych ustaw niż KPA (Prawo budowlane) zastosowanie mają przepisy zawarte w tych ustawach na zasadzie *lex specialis* w stosunku do regulacji art. 35 KPA.

(dowód: akta kontroli str. 297-315, 359-360, 365-370)

W ocenie NIK powyższe wyjaśnienia nie mogą zostać uwzględnione, gdyż trudności kadrowe nie mogą uzasadniać tak długiego opóźnienia w załatwieniu rozpoczętej sprawy. Ponadto zgodnie z art. 1 Prawa budowlanego ustawa ta normuje sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach. Natomiast postępowanie przed takimi organami w należących do ich właściwości sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych reguluje KPA, co wynika bezpośrednio z treści art. 1 pkt 1 tej ustawy. Z powyższego wynika więc, że postępowanie w sprawach prowadzonych w oparciu o przepisy Prawa budowlanego jest postępowaniem administracyjnym, do którego stosuje się przepisy KPA. W Prawie budowlanym wyraźnie określono przypadki, w których konkretne przepisy KPA nie mają zastosowania. Przykładem takiej regulacji jest art. 28 ust. 3 Prawa budowlanego, zgodnie z którym przepisu art. 31 KPA nie stosuje się w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę. W Prawie budowlanym nie ma natomiast przepisów wyłączających stosowanie art. 36 KPA, co oznacza obowiązek jego stosowania przez organy administracji publicznej właściwe w sprawach określonych w Prawie budowlanym.

1.3. Nakładanie grzywien w drodze mandatu karnego

Pracownicy Inspektoratu wykonujący kontrole posiadali upoważnienia Wojewody Pomorskiego do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, wymagane § 3 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2002 r.

Opis stanu
faktycznego

²⁸ Postępowanie nr WIK/TA/7141/7/08.

w sprawie nadania pracownikom organów nadzoru budowlanego uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego²⁹.

Kontrole przeprowadzone w latach 2011-2013 (I półrocze) na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej nie wykazały wykroczeń uzasadniających nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego na podstawie art. 93 pkt 6 i 9b Prawa budowlanego.

(dowód: akta kontroli str. 415, 419, 429-430)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

1.4. Postępowania egzekucyjne

Opis stanu faktycznego

W latach 2011-2013 (I półrocze) nie było przypadków wymagających prowadzenia postępowań egzekucyjnych, dotyczących wykonania obowiązków nałożonych decyzjami, dotyczącymi terenu pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej.

(dowód: akta kontroli str. 282, 365-370)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości³⁰ prowadzone w badanym okresie przez Wojewódzkiego Inspektora działania w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem i stosowaniem przepisów Prawa budowlanego na obszarze pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej.

2. Działania w zakresie ochrony brzegów morskich Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej przed nielegalnym wykorzystywaniem w związku z uzyskanymi informacjami, skargami i wnioskami

Opis stanu faktycznego

W zakresie skarg i wniosków, rozpatrywanych w ramach postępowania określonego w przepisach działu VIII KPA, do Wojewódzkiego Inspektora w latach:

- 2005-2010 nie wpłynęła żadna skarga, dotycząca ochrony brzegu morskiego na polach kempingowych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej;
- 2011-2013 (I półrocze) wpłynęła (w 2013 r.) jedna skarga dotycząca ochrony brzegu morskiego na ww. terenie (skargę na nienależyte wykonywanie zadań przez Wojewódzkiego Inspektora w zakresie badania legalności zabudowy na terenie Półwyspu Helskiego przekazano 15 kwietnia 2013 r., zgodnie z art. 229 KPA, do rozpatrzenia GINB, który w odpowiedzi z 26 kwietnia 2013 r. do skarżącego uznał ją za bezzasadną);
- 2005-2010 wpłynął jeden wniosek, dotyczący ochrony brzegu morskiego na polach kempingowych położonych na ww. terenie. Wniosek, złożony 27 stycznia 2009 r., nie zawierał imienia i adresu wnoszącego, jednak jego treść (pozostawienie po sezonie tymczasowych obiektów budowlanych na terenie pola kempingowego „M(...)”) została przez Inspektorat wykorzystana do podjęcia odpowiednich działań w celu weryfikacji jego zasadności;
- 2011-2013 (I półrocze) nie wpłynął żaden wniosek, dotyczący ochrony brzegu morskiego w zakresie właściwości Wojewódzkiego Inspektora.

²⁹ Dz. U. Nr 174, poz. 1423.

³⁰ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen cząstkowych dotyczących działalności w badanym obszarze: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

(dowód: akta kontroli str. 142-149, 356-360, 386-398, 419-421, 494-496)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Sposób wykorzystania przez Wojewódzkiego Inspektora zawiadomień innych organów, dotyczących ochrony brzegu morskiego na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej opisano w punkcie 1 wystąpienia.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działania Wojewódzkiego Inspektora, podejmowane w badanym okresie w związku ze skargami i wnioskami, dotyczącymi ochrony brzegu morskiego na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego i Mierzei Wiślanej.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³¹ (dalej: „ustawa o NIK”), wnosi o podjęcie działań:

- 1) przewidzianych Prawem budowlanym w stosunku do inwestorów, którzy na polach kempingowych położonych na terenie pasa technicznego Półwyspu Helskiego wykonali roboty budowlane, polegające na powiększaniu obszarów plaż przez nawożenie i rozplantowywanie materiału ziemnego, a także podniesienie rzędnej terenu;
- 2) przewidzianych Prawem budowlanym w stosunku do inwestorów obiektów budowlanych, których wybudowanie bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia budowy stwierdzono w wyniku kontroli NIK;
- 3) organizacyjnych w celu wyeliminowania przypadków znacznych przerw w podejmowaniu czynności, mających na celu ustalenie istnienia dokumentacji potwierdzającej legalność budowy obiektów budowlanych lub danych niezbędnych do wszczęcia postępowań administracyjnych oraz opóźnień we wszczęciu takich postępowań;
- 4) organizacyjnych w celu wyeliminowania przypadków przekroczenia terminu załatwiania spraw, określonych w art. 35 KPA oraz zapewnienia realizacji obowiązków określonych w art. 36 KPA w każdym przypadku niezakończenia sprawy w terminie.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Gdańsku.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

³¹ Dz. U. z 2012 r., poz.82 ze zm.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Gdańsk, dnia 31 marca 2014 r.

Kontrolerzy:
Rafał Malcharek
specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

Rafał Wieczorkowski
specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Gdańsku